

BLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 11. NOVEMBRA 1966 — LETO XX. St. 44 — CENA 50 PAR DIN
Gledališča 2 — Telefoni: uredništvo 23-69; oglašit in naročniki 21-27 (21-28)

SPOMLADI 1967 SKUPŠČINSKE VOLITVE

Spomladi prihodnjega leta bodo volitve v občinsko, republiško in zvezno skupščino. Volili bomo polovico sestava odbornikov in poslancev, tisto polovico, ki ji bo spomladi potekel 4-letni mandat. Tisti, ki smo jih izvolili predlanskim, sestavljajo drugo polovico, ki se ji bo mandat stekel šele leta 1969.

Kakaj so volitve vsako drugo leto? Da bi to lahko razumeli, je treba vedeti, da so naše skupščine zamenljive. To se pravi, da nikoli ne pride do njihovega razpusta. Vsakokrat, ko prihajajo v skupščine novi odborniki in poslanci, jih sprejmejo člani predstavniških teles, ki imajo za seboj že dve leti izkušenj in ki že poznajo naloge skupščin. S takim načinom volitev, kakršen je naš, smo torej uspešni, da so naše skupščine zamenljive in stalne obenem.

Potek volitev gre skozi več faz. Pri volitvah v občinske skupščine je treba najprej evidentirati ljudi, ki pridejo v poštev za odborniške funkcije. Nato se sestanejo zbori volivcev in zbori delovnih skupnosti, na katerih izberejo kandidate. Sledijo neposredne volitve, in sicer posebej v splošni zbor in posebej v zbor delovnih skupnosti.

Pri volitvah v republiško in zvezno skupščino je potek nekoliko drugačen. Tudi pri teh volitvah se začne ves postopek z evidentiranjem ljudi. Sledijo zbori volivcev in zbori delovnih skupnosti, na katerih izbirajo kandidate. Nato se sestanejo občinske skupščine, ki izvolijo republiške in zvezne poslance iz vrst kandidatov, ki so jih izbrali volivci na svojih zbora. Poslanci za samoupravne zore republiške in zvezne skupščine (gospodarski zbor, socialno-zdravstveni zbor, prosvetno-kulturni zbor in organizacijsko-politični zbor) so s tem dokončno izvoljeni, medtem ko morajo potrditi izvolitev poslancev za republiški in zvezni zbor še volivci na neposrednih volitvah.

Neposredne volitve so torej dvakrat: enkrat v občinski skupščini in drugič v republiški in zvezni zbor.

Kakšne naloge glede volitev ima Socialistična zveza? O tem so razpravljali na zadnji seji zvezne konference Socialistične zveze delovnih ljudi Jugoslavije. Med drugim so dejali, da je Socialistična zveza nosilka politične aktivnosti in odgovorov o kandidatih, nikakor pa ne organ, ki bi vnaprej določal kandidatne liste. Ugotovili so, da so zdaj dosti ugodnejši pogoji za demokratičen postopek pri izbiranju osebnosti za odgovorne družbene in državne funkcije. Zdar mora priti do veljave resnična vloga volivcev. Osvoboditi se je treba vsakršnih nedemokratičnih pritiskov s strani forumov ali posameznih ambicioznostev. Toda spoprijemati se je treba tudi s stihijo, da bi zbirali ljudi kar tjavdan, samo da bi zadostili nekakšni formalni demokratičnosti, ne da bi zbirali dobrih ljudi. V demokratičnem boju mnenj, ko vsakdo pove, kar misli in čuti, naj se tudi spoznanje, da merilo za družbeni ugled posameznika ne more biti njegovo obličje, funkcija, izkaznica, temveč njegov resničen odnos do problemov delovnih ljudi, do samoupravljanja, delitve po delu in drugih usodnih problemov našega časa.

F. S.

DENAR NE POMENI VSE

RAZGOVOR Z DAMJANOM BRVARJEM, PREDSEDNIKOM SVETA ZKPO CELJE

»V nekaterih krogih celjske javnosti vlada prepričanje, da amaterska kulturno prosvetna dejavnost že dlje časa stagnira, zlasti pa, da njeno delo izgublja kvaliteto. To dakozujejo z nekaterimi primeri: Gužaj, Milinarjev Janec in podobno. Kakšno pa je vaše mnenje o delu kulturno prosvetnih organizacij v zadnjem obdobju?«

»Ugotovitev, da kulturno prosvetna dejavnost stagnira in da mnoga društva le še životarijo, velja zlasti za širše območje nekdanjega celjskega okraja. Dejstvo je namreč, da ni nikogar, ki bi njihovo delo koordiniral v medobčinskem merilu. Za celjsko občino pa ugotavljamo nasprotno. Zlasti

na podeželju se je interes za sodelovanje v kulturno prosvetnih društvih močno povečal, predvsem pa se je okrepila dramska, glasbena in knjižniška dejavnost. Tako je v zadnjem času lepo zaživela gabska Svoboda s svojim pevskim zborom in tamburami, pa tudi Prešeren — čeprav ima težave, uspešno opravlja svoje delo. Med takimi je tudi društvo v Dobrni, pa trnovelska Zarja, štorska Svoboda. Najbolje pa delujejo knjižnice, ki z vsemi sredstvi in načini poskušajo nadomestiti veliko pomanjkanje denarja. Zato bomo tudi pri občinskem svetu morali spremeniti politiko razdeljevanja sredstev v večjo korist knjižnic.«

»Prav gotovo je repertoarna politika amaterskih dramskih

skupin poseben problem. Ali občinski svet sploh kaj vpliva nanjo in kako?«

(Nadaljevanje na 2. strani)

Trinajst let je zrl s perona železniške postaje v Zidanem mostu v ljudi in vlake, ki so hiteli na vse strani. Podnevi, ponoči, pozimi, poleti. Na pamet pozna vozni red, v spominu so mu obrabi železničarjev in vsakodnevnih potnikov.

V svojem trinajstletnem službovanju na železniški postaji je srečal in doživel marsikaj.

Pred dnevi je bil zopet na peronu. Pričakoval je vlak 531, ki pripelje v Zidan most ob treh pa še nekaj, pripeljal pa je ob pol starih. To ni redkost na naši železnici. Bilo je vse kot običajno.

DVA POLITIČNA ZBORA

V ZALCU IN SLOVENSKIH KONJICAH SO NA ŠIRSEM POLITIČNEM ZBORU RAZPRAVLJALI O DELU OBČINSKIH SKUPŠČIN IN O PRIPRAVAH NA PRIHODNJE VOLITVE.

V ponedeljek in torek sta bila na našem področju dva širša politična zbora, ki sta jih sklicali občinski skupščini in občinska odbora SZDL v Zalcu in Slovenskih Konjicah. Vsebinsko obeh političnih zborov je bila dokaj podobna, saj so udeleženci razpravljali o delu občinskih skupščin v minulem obdobju, o vlogi in delu odbornikov, ki ponekod zanemarjajo svojo vlogo in po-

slanstvo s tem, da sprejetih stališč na zasedanjih občinskih skupščin ne tolmačijo občanom, dogaja pa se, da z njimi občane niti ne seznanjajo. Udeleženci obeh zborov so naglasili, da bi pri izbiri kandidatov za prihodnje volitve morali posvetiti več pozornosti demokratični izbiri, da bi volivce seznanjali o aktivnosti njihovih odbornikov in poslancev, ki le redko zahajajo med-

TRIBUNA O KMETIJSTVU

Pred kratkim je krajevna organizacija Socialistične zveze v Viršanju priredila javno tribuno, na kateri so občani, predstavniki kmetijske zadruge in družbenopolitičnih organizacij govorili o kmetijski politiki in izrazil pomisleke, spričo dosedanje kmetijske prakse. Tako so kmetje poudarili, da prihaja do nesporazumov in nasprotij med zadruzo in privatnimi proizvajalci tudi zato, ker je med njimi premalo sodelovanja. Čeprav ima za-

druga v svojem statutu zakonjeno obliko »zbor kooperantov«, na katerih naj bi se s kmeti pogovorili o vseh tistih odločitvah, ki so pomembne tudi zanje, zborov ni sklicevala. Zato so se na tribuni odločili, da je treba to pomembno delovno obliko okrepiti, saj kmetom ne more biti vseeno, o čem zadruga razpravlja. Hkrati pa so zahtevali, naj v odnose zadruga-kmet vnesejo bolj čiste račune in jih postavijo na boljšo ekonomsko osnovo.

Nega bolnika na domu AKCIJA DELOVNIH KOLEKTIVOV

Celjski Rdeči križ in socialni in zdravstveni delavci nekaterih večjih gospodarskih organizacij pripravljajo resno pobudo za čim prejšnjo uvedbo službe laične nege bolnika na domu. Gospodarska škoda zaradi dosedanjega načina oskrbovanja bolnika, družinskega člana, je namreč vsako leto večja. Preteklo leto je bilo v celjski občini že 3.287 takih primerov odsotnosti z dela, to pa samo pri večjih delovnih skupnostih, in je bilo pri tem izgubljenih 18.200 delovnih dni. Lahko si je predstavljati, kako velik je bil izpad proizvodnje in kolikšna je bila izguba narodnega dohodka. Če so vsi člani družine zdravi, teče življenje po nekem začrtanem redu: starši hodijo na delo, otroci v zavetišče ali šolo, predšolski pa v

vzgojno varstvene ustanove ali pa so sami doma. Brž ko pa oboli kateri koli član družine, se ta red podere. Ob tem trpi delo v delovni organizaciji, ko izostali član delovne skupnosti ne more zlepa dobiti človeka, ki bi mesto njega storil vse potrebno doma pri obolelem svojcu. Bogato bi se obrestovalo pri nekaterih večjih celjskih podjetjih uvedba službe nege bolnika na domu v smislu programa Rdečega križa in drugih ustreznih ustanov.

Ivan Kovačič-Efenka, narodni heroj in komandant XIV. divizije, ni dočakal petindvajsete obletnice ostaje in dvaindvajsete obletnice prihoda slavne XIV. divizije na Stajersko, kar proslavljamo letos osi drugi, kajti napori in žrtve iz narodno osvobodilne vojne so strle njegovo telo in umorile prizadevnega duha, ki si je do zadnjih dni pred smrtjo prizadeval, da bi zvesto nadaljeval tradicijo boja za enakopravnost in svobodo delovnega človeka.

Stirinajstega novembra pred tremi leti nas je zapustil priljubljen borec in danes se moramo ob vseh obletnicah spominjati tudi njega in njegovega nesebičnega deleža v svetlih zmagah osvobodilne vojske in XIV. divizije. Spomin nanj in na njegova dejanja bo ostal vedno neizbrisno združen z našo slavno preteklostjo.

Ob obletnici njegove smrti se ga zato posebej čuteče spominjajo sobojevniki, delovni tovariši in številni delovni ljudje, ki so ga v povojnih letih spoznali kot iskrenega in nesebičnega družbeno-političnega delavca in predsednika nekdanjega okrajnega odbora Zveze borcev, kjer si je s tolikšno neumornostjo prizadeval za reševanje vseh zadev borcev in delovnih ljudi.

LETNE KONFERENCE ZMS

Občinski komite ZMS v Slovenskih Konjicah je na zadnji seji med drugim obravnaval tudi priprave na letne konference mladinskih organizacij

v občini, ki bodo v prihodnjih tednih. Ob tej priložnosti so razpravljali o vprašanjih, ki se nanašajo na delovanje te organizacije v podjetjih, na šolah

in v posameznih krajih. V razpravi o družbeno-ekonomskem, strokovnem in splošnem izobraževanju mladine pa so menili, da bo potrebno v bodoče temu vprašanju posvetiti večjo pozornost. V ta namen bodo pripravili programe za nekatere izobraževalne oblike, pri čemer jim bo pomagala tudi domača delavska univerza.

TONE BOLE

V SLOVENSKIH KONJICAH

Prejšnji ponedeljek je obiskal nekatere delovne kolektive v konjski občini, med njimi tudi Konus, Kostroj in kolektiv tovarne kovanega orodja v Zrečah zvezni poslanec in predsednik zvezne gospodarske zbornice Tone Bole. S predstavniki delovnih kolektivov je razpravjal o vlogi podjetij v novih pogojih gospodarjenja. Zanimalo ga je zlasti, kako se podjetja konjske občine vključujejo in uveljavljajo v mednarodni delitvi dela. Poleg razgovorov s predstavniki podjetij se je udeležil tudi političnega zbora v Slovenskih Konjicah.

VREME

Nekako od 11. do 17. novembra nestalno s pogostimi padavinami, sneg do nižnj okrog 12. in 17. novembra. Po 17. novembru suho in hladno.

2EBLJICA

V nedeljski TV oddaji Tekmujte z nami, v kateri so se pomerili Novomeščani in Celjani, so zmagali Novomeščani in najbrž tudi Celjani. Kljub uradni odločitvi zmaga Novega mesta ni povsem zanesljiva. Bilo je namreč nekaj nerodnosti, ki so oškodovale Celje, zato se je celjska ekipa pritožila. Kolikor bo pregled magnetoskopa potrdil zmago Celja, bo prišlo do nove nerodnosti: v Novem mestu bodo morali zaklati svojega petelina in obuditi celjskega!

Leopold Sašek

Njegovo oko je nekaj časa popotovalo po mlajšem človeku z nahrbtnikom, premeril ga je in pretehtal, zatem pa znova opazoval vrvež na peronu.

Nekaj mu ni dalo miru, to je tisti čut, izostren do skrajnosti, ki te opozori, da nekaj ni v redu, čeprav je na oko vse lepo. Obhodil je peron in zavil v restavracijo. Mlad mož, tokrat brez nahrbtnika s čepico pomaknjeno globoko na oči, je slonel ob točilni mizi.

»Nekaj me je na tem človeku motilo. Odšel sem ven, nato v pisarno, telefoniral v Celje, če je kaj narobe, nič. Pa kljub temu sem odšel nazaj v restavracijo k tistemu možakarju. Veste, težko je ogovoriti človeka, ga meni ni tebi nič povabiti ven, takoj zabudi pozornost, vzemirš ljudi. To je mučno, toda pogosto potrebno. Pristopil sem k njemu in ga povabil ven. Brez upiranja mi je sledil. Rekel sem mu, naj vzame prtljago, nahrbtnik je namreč pustil na peronu, šla sva proti moji pisarni. Ko sem ga povabil, naj vstopi, se je začelo...«, pripoveduje danes višji vodnik milice Leopold Sašek. Devetnajst let je že v milici. Pred mesecem je interveriral med pretepecem v gostilni, ko se je vračal nazaj na postajo, ga je v zasedi pričakal pijan mladenič in streljal nanj s plin-

ske pištole. Najprej ga je strel zmedel, zatem se je zapravljal za njim in ga ulovil...

»Ko sem mu rekel, naj vstopi, se je uprl. Aha, sem si dejal, nekaj ni v redu. Silil sem ga, naj vstopi. Nenadoma je poskočil in jo ucvrl proti tovarni postaji. Jaz pa za njim. Odpel sem gumijevko in ga dohitel. Zgrabila sva se, hotel me je udariti, pa sem udarec prestregel. Tokrat je slo zares. Iztrgal se mi je in znova začel teči med tiri proti Radečam. Dohtel sem ga, ko je hotel skočiti v Savo. Nenadoma se je obrnil, pomeril vame s pištole in dejal:

»Tako, sedaj bova obračunala! Leopold Sašek je poročen. Zena je trgovka, letos sta si s prihranjenim denarjem kupila staro hišo. Leopold ne gre nikamor. Doma, urejuje dom. Imata tri leta staro hčerko.

Rodil se je v Pristavi pri Novem mestu pred 38. leti.

»Z gumijevko sem ga tresnil po roki, v kateri je imel pištole in ga zgrabil. Spravil sem ga na tla, ko sem mu hotel nataktni lisice, je znova skočil. Zopet sva tekla.

— Zakaj niste streljali?

»Orožje uporabljamo le v skrajni sili, veste pritisniti na petlini ni težko, toda to pomeni eno življenje manj.

V tem primeru bi lahko, saj vam je streljal po življenju.

»Drži, toda vedel sem, da ne pride daleč. Ko je skočil z mostu skoraj osem metrov globoko, sem vedel, da ga bomo dobili.

